Sygn. akt III U 871/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy	***w Ostrołęce***	***Wydział III***
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Beata Bielska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania S. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania S. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 15 października 2012r. ***znak*** (...)

postanawia:

1. uchylić decyzję z dnia 15 października 2012r. i sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.,

2. umorzyć postępowanie w sprawie.

Sygn. akt III U 871/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.10.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił S. D. (1) prawa do dodatku pielęgnacyjnego, albowiem zarówno lekarz orzecznik jak i komisja lekarska stwierdziły, że nie jest on niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

S. D. (1) kwestionując decyzję (...) Oddział w P. z dnia 15.10.2012r. wywodził, że jest on niezdolny do samodzielnej egzystencji i domagał się przyznania dodatku pielęgnacyjnego.

Zgodnie z art. 477^{14}§ 4 kpc, w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W ocenie Sądu przepis ten należy odpowiednio zastosować w niniejszej sprawie.

Z dokumentacji lekarskiej, znajdującej się w aktach ZUS wynika, że S. D. (1) wstępując w sierpniu 2012r. o dodatek pielęgnacyjny, w toku postępowania przed organem rentowym powoływał się na schorzenie kardiologiczne, ortopedyczno-neurologiczne, reumatologiczne (zaświadczenie o stanie zdrowia i dokumentacja k. 1-19 dokum. lek. ZUS). Przedmiotem badania przed organem rentowym i początkowo przed Sądem były więc schorzenia w postaci nadciśnienia, choroby wieńcowej, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa i stawów oraz zespół cieśni nadgarstka. W sprawie w związku z tym została sporządzona opinia biegłych z zakresu neurologii, kardiologii i ortopedii. Biegli w opinii stwierdzili, że odwołujący nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

W zastrzeżeniach do tej opinii S. D. (1) oświadczył jednakże, że dochodzi dodatku pielęgnacyjnego głównie ze względu na schorzenie oczu, od roku wymaga pomocy przy zawiezieniu do lekarza, na badania i zabiegi laserowe (k. 24a.s.).

Ponieważ odwołujący w dokumentacji składanej do ZUS nie wspominał o schorzeniu okulistycznym, Sąd zobowiązał go do wskazania, od kiedy leczy się u lekarza okulisty oraz do złożenia dokumentacji dotyczącej tego leczenia.

W odpowiedzi S. D. (2) nadesłał dokumentację leczenia okulistycznego, z której wynika, iż stwierdzono u niego retinopatię nieproliferacyjną siatkówki, stan po zakrzepie gałęzi skroniowej górnej żyły środkowej siatkówki oraz postać niedokrwienną oka prawego (k. 42a.s.). Z dokumentacji tej wynika, iż odwołujący leczenie okulistyczne rozpoczął w listopadzie 2012r. i jest ono nieprzerwanie kontynuowane do chwili obecnej.

Odwołujący w składanych do Sądu pismach procesowych oświadczył nadto, iż domaga się dodatku pielęgnacyjnego przy uwzględnieniu wszystkich występujących u niego schorzeń. Ponieważ zaś ujawnienie schorzenia okulistycznego jest nową okolicznością w sprawie a schorzenie to nie było brane pod uwagę i badane w toku postępowania przed ZUS, Sąd nie może w sprawie powoływać biegłych z zakresu okulistyki. Jednocześnie schorzenie to ma istotne znaczenie dla oceny zdolności odwołującego do samodzielnej egzystencji, gdyż w sposób oczywisty wpływa na możliwość samodzielnego funkcjonowania. W takiej sytuacji zdaniem Sądu ma zastosowanie właśnie art. 477^{14} § 4 kpc, gdyż chodzi w nim o powołanie się na nowe okoliczności, dotyczące stwierdzenia niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od decyzji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477^{14} § 4 kpc Sąd uchylił zaskarżoną decyzję i sprawę przekazał do rozpoznania ZUS oraz umorzył postępowanie sądowe.